31977L0092

31.1.1977 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 26/14

DIREKTIVA SVETA

z dne 13. decembra 1976

o ukrepih za učinkovito izvajanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev v zvezi z dejavnostmi zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov (nekdanja ISIC skupina 630) in zlasti o prehodnih ukrepih za take dejavnosti

(77/92/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 49, 57, 66 in 235 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ker je v skladu s Pogodbo vsako diskriminacijsko obravnavanje glede ustanavljanja in opravljanja storitev, ki temelji na državljanstvu, po koncu prehodnega obdobja prepovedano; ker se načelo takšnega nacionalnega obravnavanja uporablja zlasti glede pravice vključevanja v strokovne organizacije, če strokovne dejavnosti neke osebe nujno vključujejo tudi uresničevanje te pravice;

ker vse države članice ne postavljajo pogojev glede začetka opravljanja in opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopnika in zavarovalnega posrednika; ker sta v nekaterih primerih začetek in opravljanje teh dejavnosti svobodna, v drugih primerih pa so določbe, ki pogojujejo pristop k poklicu s posedovanjem formalnega dokazila o kvalifikacijah, stroge;

ker je glede na razlike v obsegu dejavnosti zavarovalnega zastopnika in zavarovalnega posrednika med državami članicami zaželeno, da se kar najbolj natančno opredelijo dejavnosti, za katere se uporablja ta direktiva;

ker poleg tega člen 57 Pogodbe določa, da se izdajo direktive za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah ter za uskladitev sprejetih zakonov in drugih predpisov v državah članicah zaradi olajšanja začetka in opravljanja dejavnosti samozaposlenih oseb;

ker se, če vzajemnega priznavanja diplom oziroma takojšnje uskladitve ni, vseeno zdi zaželeno, da se omogoči učinkovito izvajanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev glede zadevnih dejavnosti, posebno s sprejetjem prehodnih določb, kakršne so predvidene v splošnih programih ([3]), da se izogne neupravičenemu omejevanju državljanov držav članic, v katerih začetek opravljanja teh dejavnosti ni pogojevan;

ker je za preprečitev nastanka takih težav treba v prehodne ukrepe kot zadosten pogoj za začetek opravljanja zadevnih dejavnosti v državi članici gostiteljici, v kateri je začetek opravljanja takih dejavnosti zakonsko urejen, vključiti dejansko opravljanje dejavnosti v državi članici, iz katere prihaja tuji državljan in v kateri se predhodno usposabljanje, ki je trajalo razumno obdobje in ni časovno odmaknjeno, ne zahteva, s čimer se zagotovi, da ima oseba enako strokovno znanje, kakršnega od svojih državljanov zahteva država članica gostiteljica;

ker bi moral biti, zaradi ureditve na Nizozemskem, kjer so zavarovalni posredniki glede na strokovno znanje razdeljeni v nekaj skupin, enak sistem zagotovljen državljanom drugih držav članic, ki želijo začeti opravljati dejavnost v eni ali drugi navedeni skupini; ker je najprimernejše in najobjektivnejše merilo za to število zaposlenih, ki so ali so bili tej osebi podrejeni;

ker mora imeti ta oseba v primeru, kadar dejavnost zastopnika vključuje izvajanje trajnega pooblastila ene ali več zavarovalnic, ki pooblaščajo upravičence glede nekaterih ali vseh poslov, ki sodijo v običajni obseg poslovanja omenjenega podjetja ali podjetij, da v imenu podjetja ali podjetij prevzema zavezujoče obveznosti,

([1]) UL C 78, 2.8.1971, str. 13.
([2]) UL C 113, 9.11.1971, str. 6.
([3]) UL 2, 15.1.1962, str. 32/62 in 36/62.

možnost začeti opravljati dejavnost zavarovalnega posrednika v državi članici gostiteljici;

ker bo ta direktiva izgubila svoj namen, ko bo dosežena uskladitev pogojev za začetek in opravljanje zadevnih dejavnosti in bo doseženo vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih formalnih kvalifikacij;

ker naj, če sta v državah članicah začetek opravljanja ali opravljanje dejavnosti iz te direktive tudi pri zaposlenih delavcih odvisna od posedovanja strokovnega znanja in sposobnosti, potem se ta direktiva uporablja tudi za to skupino oseb z namenom odprave ovir za svobodno gibanje delavcev in tako dopolni ukrepe, sprejete z Uredbo Sveta (EGS) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o svobodnem gibanju delavcev znotraj Skupnosti [1], kakor je bila spremenjena z Uredbo (EGS) št. 312/76 [2];

ker naj se, iz enakega razloga, določbe o dokazilih o dobrem glasu in dokazila, da niso bili v stečajnem postopku, uporabljajo tudi za zaposlene delavce,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Države članice sprejmejo ukrepe, opredeljene v tej direktivi, glede ustanavljanja ali opravljanja storitev na svojih ozemljih s strani fizičnih oseb in družb, ki so zajete v naslovu I splošnih programov (v nadaljnjem besedilu: „upravičenci“), ki želijo kot samozaposleni izvajati dejavnosti iz člena 2.

2. Direktiva se uporablja tudi za državljane držav članic, ki želijo kot zaposleni delavci opravljati dejavnosti iz člena 2, kakor določa Uredba (EGS) št. 1612/68.

Člen 2

1. Direktiva se uporablja za dejavnosti, zajete v nekdanji ISIC (Mednarodna klasifikacija industrijskih standardov), skupini 630 v Prilogi III k splošnemu programu za odpravo omejitev svobode ustanavljanja, kakor sledi:

(a) poklicne dejavnosti oseb, ki so popolnoma svobodne glede izbire podjetja in združujejo na eni strani osebe, ki iščejo zavarovanje ali pozavarovanje nevarnosti, in na drugi strani zavarovalnice in pozavarovalnice, ki izvajajo priprave za sklenitev zavarovalnih ali pozavarovalnih pogodb in, kjer je potrebno, pomagajo pri upravnih opravilih in izvajanju takšnih pogodb, zlasti v primeru zahtevka;

(b) poklicne dejavnosti oseb zavezanih z eno ali več pogodbami ali pooblaščenih za delovanje v imenu in za račun, ali zgolj za račun, ene ali več zavarovalnic pri predstavljanju, predlaganju in izvajanju priprav na sklenitev ali sklenitev zavarovalnih pogodb ali pomagajo pri upravnih opravilih in izvajanju takšnih pogodb, zlasti v primeru zahtevka;

(c) dejavnosti oseb, razen tistih iz (a) in (b), ki za račun teh oseb, med drugim, izvajajo pripravljalna dela, predstavljajo zavarovalne pogodbe ali pobirajo premije, če se kot del poslovanja ne prevzemajo nobene zavarovalne obveznosti do ali s strani javnosti.

2. Direktiva se uporablja predvsem za dejavnosti, ki so v državah članicah običajno opisane, kakor sledi:

(a) dejavnosti, navedene v odstavku 1(a):

— v Belgiji:

— Courtier d'assurance
Verzekeringsmakelaar,

— Courtier de réassurance
Herverzekeringsmakelaar;

— na Danskem:

— Juridiske og fysiske personer, som driver selvstændig virksomhed som formidler ved afsætning af forsikringskontrakter;

— v Nemčiji:

— Versicherungsmakler,

— Rückversicherungsmakler;

— v Franciji:

— Courtier d'assurance,

— Courtier d'assurance maritime,

— Courtier de réassurance;

[1] UL L 257, 19.10.1968, str. 2.
[2] UL L 39, 14.2.1976, str. 2.

— na Irskem:

— Insurance broker,

— Reinsurance broker;

— v Italiji:

— Mediatore di assicurazioni,

— Mediatore di riassicurazioni;

— na Nizozemskem:

— Makelaar,

— Assurantiebezorger,

— Erkend assurantieagent,

— Verzekeringsagent;

— v Združenem kraljestvu:

— Insurance broker;

(b) dejavnosti, navedene v odstavku 1(b):

— v Belgiji:

— Agent d'assurance
Verzekeringsagent;

— na Danskem:

— Forsikringsagent;

— v Nemčiji:

— Versicherungsvertreter;

— v Franciji:

— Agent général d'assurance;

— na Irskem:

— Agent;

— v Italiji:

— Agente di assicurazioni;

— v Luksemburgu:

— Agent principal d'assurance,

— Agent d'assurance;

— na Nizozemskem:

— Gevolmachtigd agent,

— Verzekeringsagent;

— v Združenem kraljestvu:

— Agent;

(c) dejavnosti, navedene v odstavku 1(c):

— v Belgiji:

— Sous-agent,
Sub-agent;

— na Danskem:

— Underagent;

— v Nemčiji:

— Gelegenheitsvermittler,

— Inkassant;

— v Franciji:

— Mandataire,

— Intermédiaire,

— Sous-agent;

— na Irskem:

— Sub-agent;

— v Italiji:

— Subagente;

— v Luksemburgu:

— Sous-agent;

— na Nizozemskem:

— Sub-agent;

— v Združenem kraljestvu:

— Sub-agent.

Člen 3

Države članice, v katerih sta začetek ali opravljanje katere koli dejavnosti iz člena 2 odvisna od izpolnjevanja nekaterih pogojev glede kvalifikacij, morajo zagotoviti, da je vsak upravičenec, ki zaprosi, preden ustanovi ali začne opravljati kakršno koli začasno dejavnost, seznanjen s podatki o predpisih, ki urejajo poklic, ki ga namerava opravljati.

Člen 4

Kadar sta v državi članici začetek ali opravljanje katere koli dejavnosti iz člena 2(1)(a) in (b) odvisna od posedovanja splošnega, komercialnega ali strokovnega znanja in sposobnosti, mora država članica sprejeti kot zadostno dokazilo takšnega znanja in sposobnosti dejstvo, da je upravičenec eno od dejavnosti opravljal v drugi državi članici v katerem koli od navedenih obdobij:

(a) štiri zaporedna leta v samostojni vlogi ali v poslovodni vlogi; ali

(b) dve zaporedni leti v samostojni vlogi ali v poslovodni vlogi, če dokaže, da je najmanj tri leta delal z enim ali več zavarovalnimi zastopniki ali zavarovalnimi posredniki ali z eno ali več zavarovalnicami; ali

(c) eno leto v samostojni vlogi ali v poslovodni vlogi, če dokaže, da se je za zadevno dejavnost predhodno usposobil, kar dokaže s spričevalom, ki ga prizna država ali ki ga pristojni strokovni organ šteje za popolno izpolnitev njenih pogojev.

Za dejavnost, enako tisti iz člena 2(1)(a), se šteje dejavnost, ki jo upravičenec opravlja v skladu s členom 2(1)(b) in vključuje izvajanje trajnega pooblastila ene ali več zavarovalnic, ki pooblaščajo zadevno osebo za določene ali vse posle iz običajnega obsega poslovanja podjetja ali podjetij, da v imenu tega podjetja ali podjetij prevzame za podjetje ali podjetja zavezujoče obveznosti.

2. Vendar pa na Nizozemskem za začetek ali opravljanje dejavnosti iz člena 2(1)(a) veljajo tudi naslednji pogoji:

— upravičenec, ki želi delati kot „makelaar“, je moral opravljati zadevne dejavnosti v podjetju, kjer je bil nadrejen najmanj desetim delavcem,

— upravičenec, ki želi delati kot „assurantiebezorger“, je moral opravljati zadevne dejavnosti v podjetju, kjer je bil nadrejen najmanj petim delavcem,

— upravičenec, ki želi delati kot „erkend assurantieagent“, je moral opravljati zadevne dejavnosti v podjetju, kjer je bil nadrejen najmanj dvema delavcema.

Člen 5

1. Če država članica za začetek ali opravljanje katere koli dejavnosti iz člena 2(1)(a) postavlja strožje zahteve od tistih, opredeljenih za dejavnosti iz člena 2(1)(b), lahko v primeru začetka ali opravljanja prve navedene dejavnosti zahteva, da se je ta opravljala v drugi državi članici v okviru poklica iz člena 2(1)(a) v :

(a) štirih zaporednih letih v samostojni vlogi ali v poslovodni vlogi; ali

(b) dveh zaporednih letih v samostojni vlogi ali v poslovodni vlogi, če upravičenec dokaže, da je najmanj tri leta delal z enim ali več zavarovalnimi zastopniki ali zavarovalnimi posredniki ali z eno ali več zavarovalnic; ali

(c) enem letu v samostojni vlogi ali v poslovodni vlogi, če upravičenec dokaže, da se je za zadevno dejavnost prej usposabljal, kar dokaže z državno priznanim spričevalom ali spričevalom, ki ga pristojni strokovni organ šteje kot v celoti zadovoljivega.

Člen 6

1. Kadar sta v državi članici začetek ali opravljanje dejavnosti iz člena 2(1)(c) odvisna od splošnega, komercialnega ali strokovnega znanja in sposobnosti, mora država članica sprejeti kot zadostno dokazilo takšnega znanja in sposobnosti dejstvo, da je upravičenec zadevno dejavnost opravljal v drugi državi članici v enem od navedenih obdobij:

(a) dve zaporedni leti bodisi v samostojni vlogi bodisi delujoč z enim ali več zavarovalnimi zastopniki ali zavarovalnimi posredniki ali z eno ali več zavarovalnicami; ali

(b) eno leto pod pogoji, ki so opredeljeni v odstavku (a), če dokaže, da se je za zadevno dejavnost prej usposobil, kar dokaže z državno priznanim spričevalom ali spričevalom, ki ga pristojni strokovni organ šteje kot v celoti zadovoljivega.

2. Najmanj enoletno opravljanje ene od dejavnosti iz člena 2(1)(a) ali (b) in potrdilo o ustreznem usposabljanju se štejeta kot enakovredna pogojem, določenim v odstavku 1.

Člen 7

V primerih iz členov 4, 5 in 6 od izvajanja zadevne dejavnosti ne sme preteči več kakor deset let pred datumom na prošnji iz člena 9(1). Vendar pa je treba takrat, kadar država članica za svoje državljane določi krajše obdobje, tako obdobje uporabiti tudi pri upravičencih.

Člen 8

1. Šteje se, da je oseba opravljala dejavnost v poslovodni vlogi v smislu členov 4 in 5(1), če je opravljala ustrezno dejavnost:

(a) kot poslovodja podjetja ali kot poslovodja podružnice podjetja, ali

(b) kot namestnik poslovodje podjetja ali kot njegov pooblaščeni predstavnik, če je odgovornost takega delovnega mesta enaka tisti zastopanega poslovodje.

2. Šteje se, da je oseba opravljala dejavnost v poslovodni vlogi v smislu člena 4, če je bilo v njene obveznosti v zavarovalnici vključeno tudi vodenje zastopnikov ali nadzor njihovega dela.

3. Delo, navedeno v členih 4(b) in 5(1)(b), je moralo vključevati odgovornost za pridobivanje, upravljanja in izvajanje zavarovalnih pogodb.

Člen 9

1. Dokaz, da so zahteve iz členov 4, 5, 6 in 7 izpolnjene, je spričevalo, ki ga izda pristojni organ ali organ države članice izvora ali države članice, iz katere prihaja zadevna oseba, in ga ta priloži prošnji za opravljanje zadevne dejavnosti v državi članici gostiteljici.

2. Države članice v roku, določenem v členu 13, imenujejo organe in urade, pristojne za izdajo spričeval iz odstavka 1 in o tem takoj obvestijo druge države članice in Komisijo.

3. V roku, določenem v členu 13, vsaka država članica prav tako obvesti druge države članice in Komisijo o organih in uradih, ki se jim v državi članici gostiteljici predložijo prošnja za opravljanje dejavnosti iz člena 2 in potrebna dokazila.

Člen 10

1. Kadar država članica gostiteljica od svojih državljanov, ki želijo začeti ali opravljati dejavnost iz člena 2, zahteva dokazilo o dobrem imenu ali dokazilo, da niso bili predhodno v stečajnem postopku ali eno od obeh dokazil sprejme kot zadostni dokaz od državljanov druge države članice izpisek iz sodnega registra ali, če to ni mogoče, enakovreden dokument, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ države članice izvora ali države članice, iz katere prihaja tuji državljan, iz tega pa je razvidno, da so ti pogoji izpolnjeni.

2. Če država članica izvora ali država članica, iz katere prihaja zadevni tuji državljan, ne izda dokumenta iz odstavka 1, je tega mogoče nadomestiti z izjavo pod prisego — ali v državah, ki nimajo določb glede izjave pod prisego, s slovesno izjavo –, ki jo zadevna oseba da pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali, kjer je to primerno, pred notarjem v državi članici izvora ali državi članici, iz katere prihaja oseba; organ ali notar izda potrdilo o pristnosti izjave pod prisego ali slovesne izjave. Izjava o tem, da predhodno ni bil v stečajnem postopku, se prav tako lahko da pred pristojnim strokovnim organom zadevne države.

3. Dokumenti, izdani v skladu z odstavkoma 1 in 2, ne smejo biti predloženi kasneje kakor v treh mesecih od datuma izdaje.

4. Države članice v roku iz člena 13 določijo organe in urade, pristojne za izdajo dokumentov iz odstavkov 1 in 2 tega člena in o tem takoj obvestijo druge države članice in Komisijo.

V roku iz člena 13 vsaka država članica obvesti druge države članice in Komisijo tudi o organih in uradih, ki jim je treba v državi članici gostiteljici predložiti dokumente iz tega člena kot priloge k prošnji za opravljanje dejavnosti iz člena 2.

5. Če država članica gostiteljica zahteva potrdilo o finančnem stanju, ta država šteje potrdila, ki jih izdajo banke držav članic izvora ali države, iz katere prihaja tuji državljan, kot enakovredna potrdilom, izdanim na njenem območju.

Člen 11

Država članica gostiteljica, ki od svojih državljanov zahteva, da za začetek ali opravljanje ene od dejavnosti iz člena 2 priseže ali dajo slovesno izjavo in take oblike prisege ali izjave ne morejo uporabljati državljani drugih držav članic, mora zagotoviti, da je primerna in enakovredna oblika prisege ali izjave na voljo zadevnim osebam.

Člen 12

Ta direktiva se uporablja do začetka veljavnosti določb o uskladitvi nacionalnih predpisov o začetku ali opravljanju zadevnih dejavnosti.

Člen 13

Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, v osemnajstih mesecih po njeni notifikaciji in o tem takoj obvestijo Komisijo.

Člen 14

Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 15

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. decembra 1976

Za Svet

Predsednik

M. van der STOEL